

Ewa Lis, *Galant Józef (1910–2003)* [w:] Tekstowa kartoteka osobowa przemyslan, pod red. Anny Siciak, na stronie Przemyskiej Biblioteki Publicznej;
zob. także Ewa Barnaś-Banaś, Ewa Lis, *Galant Józef (1910–2003)* [w:] *Słownik biograficzny twórców oświaty i kultury XIX i XX wieku Polski południowo-wschodniej*, pod red. Andrzeja Meissnera, Kazimierza Szmyda, Rzeszów 2011 s. 120-121 [tam błędna m.in. dzienna data śmierci]

GALANT Józef (1910–2003), pedagog, autor tekstów dydaktycznych.

Urodził się 15 marca 1910 we Lwowie, w rodzinie robotniczej, jako syn Józefa Galanta i Anny Józefy z d. Czuchwickiej. Jego ojciec zginął podczas I wojny. We Lwowie ukończył w 1926 r. szkołę powszechną, a w 1931 r. PSNM im. S. Sobińskiego. W latach 1931–1944 pracował w wiejskich publicznych szkołach powszechnych powiatu drohobyckiego, kolejno w Ułycznie, Neudorfie i Lipowcu. W 1943 r. wstąpił do Armii Krajowej. W marcu 1945 r. został aresztowany przez NKWD, a we wrześniu tegoż roku wywieziony do kopalni węgla w Workucie.

Zwolniony z zesłania, w listopadzie 1946 r. wrócił do Polski i w Przemyślu rozpoczął pracę zawodową, początkowo, w latach 1947–1949, jako nauczyciel szkół podstawowych nr 7 i 5, w latach 1950–1951 w Inspektoracie Szkolnym i Wydziale Oświaty MRN, a od 1951 r. w Liceum Pedagogicznym, najpierw przez trzy lata jako zastępca dyrektora, a od 1954 r. jako dyrektor. W latach 1959–1973 był dyrektorem SN w Przemyślu, a później, od 1973 r. – Centrum Doskonalenia Nauczycieli, aż do chwili przejścia na emeryturę w 1975 r. Do 1991 r. pracował jako nauczyciel akademicki w WSP w Rzeszowie, prowadząc seminaria magisterskie z zakresu

nauczania początkowego. Pod jego kierunkiem powstało ponad 100 prac magisterskich.

Był absolwentem Wyższego Kursu Nauczycielskiego we Lwowie (1938), Instytutu Pedagogicznego ZNP (1951) oraz studiów zaocznych na wydziale pedagogicznym UW (1959). W 1967 r. na tymże wydziale obronił pracę doktorską pt. *Wpływ sposobów uczenia się na efektywność procesu dydaktycznego*. Jego zainteresowania badawcze koncentrowały się zarówno wokół ogólnych zagadnień dydaktycznych i wychowawczych, jak też, szczególnie w późniejszym okresie, wokół problematyki nauczania początkowego, m.in. kształcenia wielostronnego oraz integracji w nauce początkowej. Współpracował w tym zakresie z żoną Józefą, doświadczoną nauczycielką – innowatorką. Zawsze silnie postulował praktyczne zastosowanie myśli pedagogicznej i badań teoretycznych. Napisał ponad 200 artykułów, publikowanych od połowy lat 50. w periodykach naukowych i fachowych („Ruch Pedagogiczny”, „Kwartalnik Pedagogiczny”, „Wychowanie”, „Oświata i Wychowanie”, „Nowa Szkoła”, „Rodzina i Szkoła”, „Życie Szkoły”, „Rocznik Naukowo-Dydaktyczny WSP w Rzeszowie”, „Rocznik Przemyski”, „Tekka Pedagogiczna”, „Głos Nauczycielski”), oraz w wydawnictwach zbiorowych, zarówno regionalnych, jak i ogólnopolskich. Był również redaktorem prac zbiorowych (m. in. *Integracja międzyprzedmiotowa w klasach początkowych*, Przemysł 1994, *Inicjatywa i pomysłowość dzieci w procesie dydaktyczno-wychowawczym*, Przemysł 1996). Był autorem bądź współautorem ośmiu publikacji książkowych: *Proces dydaktyczno-wychowawczy na lekcjach w klasach I-IV*, Warszawa 1972, *Proces dydaktyczno-wychowawczy w klasach I-III* (wspólnie z Józefem Hawlickim), Warszawa 1978, *Praca wychowawcza w klasach I-III*, Warszawa 1983, 2 wyd.

1989, *Albin Jakiel – pedagog, uczoney, działacz społeczny* (wspólnie z Władysławą Gańko), Warszawa 1985, *Dostrzeganie i rozwiązywanie problemów w klasach początkowych*, Warszawa 1987, *Praca nauczyciela w uspołecznianiu uczniów klas początkowych* (wspólnie z Józefem Sową), Rzeszów 1990, *Proces uspołeczniania dzieci w klasach początkowych* (wspólnie z Józefem Sową), Warszawa 1991.

Wiele czasu poświęcał także działalności społecznej. Od początku pracy zawodowej do końca życia był aktywnym członkiem ZNP. W latach 1955–1957 piastował funkcję prezesa przemyskiego Oddziału ZNP. Od 1956 r. należał do TPN w Przemyśle, pełniąc w nim przez kilka lat funkcję wiceprezesa i przewodniczącego Sekcji Psychologiczno-Pedagogicznej. W latach 1975–1979 był przewodniczącym Zarządu Wojewódzkiego TWP w Przemyśle.

Został odznaczony m.in. medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką ZNP, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i Orderem Sztandaru Pracy II klasy.

Zmarł 8 kwietnia 2003 r. w Przemyśle, został pochowany na cmentarzu głównym przy ul. J. Słowackiego.

Bibliografia: Archiwum domowe Ewy Lis, córki Józefa Galanta.

Okoń W., *Nowy słownik pedagogiczny*, wyd. 2, Warszawa 1998, s. 107; Rzaśa A., *Józef Galant (1910–2003)*, „Biuletyn Informacyjny TPN w Przemyśle”, R. 8, 2003, s. 67–68, fot.